

[Hans Thyge Jacobsen.]

Socialreformen, altsaa Forsorgslov, Folkforsikringslov og Ulykkesforsikringslov, vedtages som Lov af 20. Maj 1933 med følgende Resultat — og her er det, jeg vil tillade mig at citere ret udførligt af de Udtalelser, som ved den Lejlighed blev fremsat. Ifølge Folketingstidende 1932—33, Sp. 5048, udtaler den højtærede Socialminister, idet han refererer den Protokol, som blev affattet ved det saakaldte Kanslergade-Forlig:

„I Aftalen staar der: Socialreformen gennemføres paa det af Socialministeren skitserede Grundlag. Man spurgte mig, hvilket Grundlag jeg havde tænkt mig, og jeg skal her ordret oplæse, hvad der er forelagt: Socialreformen gennemføres paa det af Socialministeren skitserede Grundlag. Med Hensyn hertil bemærkes følgende: Den økonomiske Rame. Reformen skal hvile i sig selv.“

Og hvis vi fra den højtærede Ministers saaledes ved Dokumenters Oplæsning fremsatte Udtalelse gaar til det, som staar i Betænkningen — den findes i Tillæg B. for 1932—33 Sp. 1427 —, saa læser vi dèr:

„I øvrigt henvises der angaaende Lovforslagets økonomiske Virkninger til en fra Socialministeriet modtagen Oversigt, der er aftrykt som Bilag.“

Vi gaar dernæst til denne i Betænkningen omtalte Oversigt, som vi finder paa Sp. 1474. Af denne Oversigt, der altsaa indeholder det Talmateriale, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen slog sin Lid til, ser vi, at efter Forliget de tre Partier imellem skulde Udgiftsstigningen for den Del af Socialreformen, som det nu drejer sig om, i Forhold til det af den højtærede Socialminister oprindeligt foreslaaede blive ÷ 14,4 Mill. Kr. og i Forhold til den før Socialreformen gældende Lovgivning ÷ 7,8 Mill. Kr.

Ved Lovforslagets tredie Behandling udtalte Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) — det findes i Folketingstidende for 1932—33 Sp. 4924:

„Ministeren erklærede sig da villig til at tilstræbe en saadan Løsning, at Reformen kom til at hvile i sig selv, det vil sige, at de samlede Udgifter efter den nye Ordning ikke synderligt afveg fra de nuværende Udgiftsbeløb. Den Tabel, der ledsagede Udvalgets Betænkning, viser, at ogsaa dette er naaet. Der foretages Omflytninger, Kommunerne faar en Lettelse paa en Snes Millioner Kroner, Staten en forøget Udgift paa 11—12 Millioner, men set i Forhold til den nu gældende Lovgivning bliver det hele saa

uvæsentligt, at man praktisk talt kan sige, at det bliver som nu.“

Og jeg naar saa frem til et Citat af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen selv. Spalte 4929 udtaler det ærede Medlem:

„Efter de Beregninger, der medfølger Lovforslaget, skulde den sociale Forsorg jo ikke betyde nogen Udgiftsforøgelse i Forhold til den nuværende Ordning; der skulde tværtimod blive en ikke ubetydelig Formindskelse af Udgifterne, jeg tror, Besparelsen er opgjort til godt og vel 8 Mill. Kr.“

Og endelig tillader jeg mig at citere, hvad det ærede Medlem Hr. Krag som sit Partis Ordfører ved den Lejlighed udtalte. Spalte 4973 udtaler det ærede Medlem Hr. Krag følgende: Det, som jeg under Socialreformens første Behandling

„først og fremmest paapegede, var dette, at det at skride til en Socialreform, som vilde betyde en samlet Udgiftsforøgelse for det danske Samfund paa henimod 20 Mill. Kr., var en fuldkommen Umulighed“.

Og videre siger det ærede Medlem Hr. Krag, Spalte 4984, følgende:

„Det ærede Medlem (Sven) gjorde paa ny nogle Betragtninger gældende med Hensyn til Forslagets finansielle Virkninger og citerede Udtalelser af mig, som gav Udtryk for en Kritik af det finansielle Resultat, som var beregnet paa Grundlag af det oprindelig fremsatte Forslag. Dette Citat vedkender jeg mig. Det var og er Udtryk for min Opfattelse af den Virkning, vi finansielt maatte vente af Forslaget, saaledes som det var fremsat. Det er jo Udtryk for, at jeg den Gang krævede en Udgiftsreduktion. Jeg stillede Krav om, at Forslaget ikke maatte betyde en Udgiftsforøgelse, og at det mindste Krav i hvert Fald maatte være, at det hvilede finansielt i sig selv. Dette er under de Forhandlinger, der har ført til Resultat, imødekommet.“

Det ærede Medlem siger videre: Man maa

„med Hensyn til det finansielle Resultat se paa alle Sider af denne Reform. Og det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, at vel stiger Statens Udgifter til Forsikring og Forsorg fra de nuværende 70,2 Millioner til 82 Mill. Kr., altsaa med henimod 12 Millioner, men at Kommunerne samtidig falder fra de nuværende 87,6 Millioner til 67,9 Millioner, saaledes at der sker en Formindskelse af de kommunale Udgifter paa henimod 20 Mill. Kr., medens altsaa Statens Udgifter stiger med henimod 12 Millioner, saaledes